

оперативного вирішення проблем. Інша проблема полягає в тому, що батьки або особи, які їх заміщують, виявляють байдужість, не завжди хочуть прислухатися до професійних порад з приводу проблем, які виникли в їх дитини, а інколи просто ігнорують їх, або перекладають повністю всю відповідальність на навчальний заклад.

В більшості закладів вищої освіти нашого рівня взагалі відсутня посада соціального педагога. Соціально-педагогічна робота ведеться в міру своїх можливостей безпосередньо заступником директора з виховної роботи, кураторами груп та практичним психологом (за наявності).

Враховуючи професійні компетенції та відсутність правової освіти викладачів та практичних психологів навчальних закладів іноді, на жаль, не вдається передбачити чи переконати студентів щодо наслідків порушення правил чи норм проживання в суспільстві. Більш дієвими, як свідчить досвід роботи, є зустрічі студентів «за круглим столом» не лише із педагогами, психологом чи вихователем, а й з працівниками правоохоронних органів, які на прикладах із точним трактуванням Закону можуть відповісти на запитання, роз'яснити та довести, «що можна робити, а що ні». З власного досвіду, можемо зазначити, що більш дієвими і цікавими є зустрічі не просто з працівниками поліції, а саме із працівниками ювенальної превенції, які мають досвід роботи саме із такими дітьми.

На нашу думку, присутність в навчальних закладах педагогів-ювенологів разом із всіма учасниками навчально-виховного процесу забезпечила б виконання комплексних превентивних заходів, які є вкрай необхідними при роботі з підлітками і особливо із дітьми, які потрапили до «групи ризику».

Журко Д.О.

курсант 3-го курсу факультету
підготовки фахівців для органів
досудового розслідування
Дніпропетровського державного
університету внутрішніх справ.

ПРОФЕСІЙНА ПІДГОТОВКА КАДРІВ ПОЛІЦІЇ В УКРАЇНІ З УРАХУВАННЯМ ДОСВІДУ ЄВРОПЕЙСЬКИХ КРАЇН ТА ІНШИХ РОЗВИНУТИХ КРАЇН СВІТУ

Актуальність даної теми полягає у тому, що потреба в удосконаленні системи професійної підготовки працівників поліції актуалізує вивчення досвіду інших країн.

У зв'язку з соціально-політичними тенденціями в Україні щодо інтеграції до європейської та загально-світової співдружності, практичною необхідністю використання найкращих зарубіжних зразків у галузі національної юриспруденції та забезпечення охорони прав неможливо уявити співробітників поліції нової формації без відповідних знань та навичок здобутих шляхом співпраці та обміну досвідом[1].

У ряді європейських країн навчальні заклади поліції знаходяться в межах загальнодержавної системи освіти, в інших країнах підготовка поліцейських кадрів орієнтована на вузькопрофесійне поліцейське навчання[2].

В умовах реформування освіти МВС України відповідно до Європейських стандартів відбулися позитивні так і негативні зміни, наприклад, радикальні соціально-економічні перетворення в суспільстві.

Освіта кадрів у вищих Україні системи МВС являється важливою складовою частиною підготовки, процесу формування та розвитку особи як професійного співробітника правоохоронних органів, але за останні два десятиліття проходила в недосконалих умовах державного будівництва незалежної України[2].

Деякі вчені вважають доцільним повне ліквідування вищих навчальних закладів системи МВС через застарілість системи підготовки співробітників, а також мотивуючи це тим, що така система сприяє розвитку корупції та надмірній витраті державних коштів. Альтернативою вони висувають запровадження цивільних ВНЗ державної та приватної форми власності[3].

Ми вважаємо, що це буде недоцільним через те, що цивільні ВНЗ не враховують специфіки професійної підготовки слідчих, оперативних працівників вони більш спрямовані на підготовку спеціалістів у галузі права, а не правоохоронній діяльності. При цьому проблемним питанням є саме недостача практичної фахової підготовки юристів. Справа в тому, що випускники юридичних цивільних вишів часто не мають достатніх практичних навичок, які дали б їм змогу одразу ж після завершення навчання працювати за фахом[4].

ВНЗ МВС в Україні достатньо розвинуті в сфері міжнародних відносин та співпраці з іншими державами та неурядовими організаціями. Вони активно співпрацюють з авторитетними міжнародними неурядовими організаціями, такими як Асоціація вищих навчальних закладів МВС, поліції держав-учасниць СНД, Асоціація поліцейських європейських коледжів, які в свою чергу організують стажування науково-педагогічного складу, слухачів і курсантів за кордоном, що дає можливість активно запозичувати досвід підготовки поліцейських в європейських країн та США[5].

Іноземні держави мають різноманітні системи освіти та навчання правоохоронців. В усіх країнах Європейського Союзу існують навчальні заклади, що навчають співробітників правоохоронних органів. Академії поліції будуються на базі Міністерств внутрішніх справ країни або під його

патронатом на базі вищих навчальних закладів, як окремий департамент. В навчальних закладах велике значення приділяється не тільки базовим навичкам поліцейських (криміналістика, слідчі дії, судово-медична експертиза тощо), а й таким загально – суспільним предметам, як соціологія, політологія, психологія, іноземні мови, що дозволяє прирівняти освіту поліцейського до освіти в коледжі. Базова підготовка для співробітників поліції (бакалавр поліцейської справи) займає від трьох до чотирьох років, далі обов'язковою є регулярна підтримка форми за допомогою професійних тренінгів та навчань. Рівень магістра поліцейської справи для отримання вищих управлінських посад в органах передбачає навчання від одного до двох років після отримання ступеню бакалавра. Також можливо опанувати поліцейську справу за скороченою процедурою у випадку вже наявності вищої освіти, в такому разі навчання займає близько двох років та зорієнтоване на здобуття практичних навичок для роботи у поліцейській службі. Весь підготовчий процес полісменів зазвичай розподіляють на три типи: Базова підготовка – вивчення основних навичок для здійснення поліцейських функцій (керування авто, затримання злочинців, правознавство тощо) [5].

Спеціалізована підготовка – додаткове навчання в різних областях діяльності поліції (карний розшук, робота з неповнолітніми, ведення переговорів тощо). Навчання персоналу – серія тренінгів, передбачених для старших офіцерів поліції, які відповідають за роботу інших співробітників поліції. Законодавчо діяльність поліцейських академій регулюється законами про Міністерство внутрішніх справ та законом «Про вищу освіту» країн-членів ЄС. Також регулювання відбувається через внутрішній статут поліцейської академії та окремими актами Міністерства внутрішніх справ [6].

Ураховуючи вище викладене, слід зазначити, що в різних державах є своя неповторна система підготовки різних фахівців для поліції, що сформувалася під впливом територіальних, історичних, політичних, соціально-економічних факторів і особливостей національних правових систем. Варто звернути на те, що в деяких європейських країн навчальні заклади поліції знаходяться в межах загальнодержавної системи освіти, де підготовка кадрів правоохоронних органів здійснюється в межах загальних національних стандартів професійного навчання. В інших Європейських країнах підготовка спеціалістів (за винятком керівних працівників) орієнтована на вузько професійну поліцейську освіту [6].

Запозичені знання професійної підготовки поліцейських зарубіжних країн реалізується в конкретних програмах співпраці з правоохоронними відомствами відповідних країн, але, на нашу думку, цей процес вимагає більш системного підходу. Отже, перспективами подальших розвідок у даному напрямку може бути систематизація результатів досліджень всіх аспектів професійної підготовки персоналу правоохоронних органів Європи та інших розвинених країн світу, здійснення порівняльного аналізу

професійної підготовки персоналу та реалізації прогресивних ідей у системі підготовки правоохоронних органів нашої держави.

1. Медведев Ю.Л. Наближення права України до права Європейського союзу: понятійно-категоріальний апарат та способи узгодження / Ю.Л. Медведев // Вісник Луганського державного університету внутрішніх справ імені Е.О. Дідоренка. – 2014. – № 1. – С. 52-59.

2. Руг М. Юридические предметы в программе обучения Высшей школы полиции, современное состояние, перспективы развития // Проблемы развития образования, юридической науки и практики: Материалы Международной научно-практ. конф., посвященной 45-летию Академии МВД Республики Беларусь / Под общ. ред. И.И. Басецкого. Минск, 2003.

3. Малишев Б. Чому реформа поліцейської освіти необхідна та як її здійснити / Б. Малишев // [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://police-experts.info/2016/09/22/police_education_1/

4. Губанова Т.О. Основні проблеми практичної фахової підготовки юристів у коледжах як галузевих вищих навчальних закладах України / Т.О. Губанова // Порівняльно-аналітичне право. – 2016. – № 4. – С. 21-24.

5. Черней В.В. Національна академія внутрішніх справ у контексті реалізації положень нового Закону України «Про вищу освіту» / В.В. Черней // Харківський національний університет внутрішніх справ в системі підготовки кадрів України: матеріали Всеукр. наук.-практ. конф., 26 верес. 2014 р. / МВС України, Харків. нац. ун-т внутр. справ. – Харків: ХНУВС, 2014. – С. 22-27

6. Руг М. Юридические предметы в программе обучения Высшей школы полиции, современное состояние, перспективы развития / М. Руг // Проблемы развития образования, юридической науки и практики: материалы междунар. науч.-практ. конф., посвящ. 45-летию Академии МВД Республики Беларусь / под общ. ред. И.И. Басецкого. – Минск, 2003.

Іскра Анастасія Юрїївна,
курсант 4 курсу факультету підготовки фахівців
для органів досудового розслідування
Дніпропетровського державного
університету внутрішніх справ

СТРУКТУРА КРИМІНАЛІСТИЧНОЇ ХАРАКТЕРИСТИКИ КИШЕНЬКОВИХ КРАДІЖОК

Важливе місце серед елементів структури криміналістичної методики займає. Криміналістична характеристика злочинів, у сучасній криміналістичній науці виступає вагомою науковою категорією, яка заснована на результатах узагальнення практичної діяльності правоохоронних органів та криміналістичних дослідженнях система зведених відомостей про криміналістично важливі ознаки. На меті вона має оптимізацію процесу розкриття та розслідування злочину певного виду.